

ske gode eksempler på, at SF har været med til det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 19.40

Morten Helveg Petersen (RV):

Regeringen rammer med nærmest kirurgisk præcision stort set alle radikale mærkesager med denne finanslov. Besparelser på uddannelse og ulandsbistand, støtten til landene i Central- og Østeuropa, kultur, miljø og menneskerettigheder giver et billede af en finanslov, der ikke peger fremad, men tilbage – tilbage til en tid, hvor man troede, man kunne lukke øjnene for, hvad der sker i verden omkring os, tilbage til en tid, hvor det internationale ikke spillede en så stor rolle, som det gør i dag, og som det vil gøre i fremtiden.

Det Radikale Venstre er uenig i regeringens prioriteringer. Vi lægger vægt på det internationale arbejde, hvor Danmark går i spidsen med hensyn til ulandsbistand. Vi lægger vægt på at ruste Danmark til fremtidens videnssamfund – det kræver mere uddannelse, ikke mindre – og vi lægger vægt på omlægning af fremtidens skattesystem, så det bedre kan betale sig at arbejde. Derfor kan det heller ikke overraske, at det ikke var muligt at lave et forlig med Det Radikale Venstre, når regeringen har en dagsorden fra det forrige århundrede.

Forhandlingsforløbet var rent spil for galleriet. Vi takker for kaffen og chokoladerne i Finansministeriet, men forliget var allerede indgået med Dansk Folkeparti, inden kaffen var skænket. Det har regeringen ret til og mulighed for, og det skal der overhovedet ikke lyde knubbede ord for. Men indholdet af aftalen er perspektivløst. Finansloven sætter på nogle områder tiden i stå, og på andre skruer den tiden tilbage.

Regeringens adfærd i forløbet har mindet mig om historien om manden, der slår hovedet mod en mur med fuldt overlæg. Hvorfor gør du dog det, spørger den forbigående, og svaret er: Jo, fordi det er så dejligt, når jeg holder op igen. På tilsvarende vis med finansloven: Regeringen siger, at vi bør glæde os over, at nogle af besparelserne på uddannelsesområdet er taget af bordet, og at farcen omkring Det Danske Center for Menneskerettigheder betyder, at vi er nogenlunde tilbage ved udgangspunktet, hvis man altså ser bort fra en uværdig sjakren med institutio-

ner, hvor Dansk Folkeparti søger at diktere, hvilke personer der ikke bør udnævnes.

På skatteområdet bliver der opsendt prøveballoner om, at Venstres skattestop snart udløber, og det vil vel snart blive udlagt som en stor sejr at forlade en politik, der fra starten var forkert. Det Radikale Venstre vil gerne hjælpe regeringen med at lade være med at slå hovedet mod muren, og derfor støtter vi, at Det Danske Center for Menneskerettigheder fortsat er uafhængigt. Vi støtter også de delvise genopretninger af bevillingerne til uddannelse, men vi kritiserer skarpt, at f.eks. voksenuddannelserne rammes hårdt.

Vi støtter tanker om at ændre skattesystemet. Venstres skatteordfører er i Jyllands-Posten citeret for at sige, at Venstre vil sænke skatten på mellemindkomsterne, og det er faktisk, hvad Det Radikale Venstre har foreslået med sine ændringsforslag. Vi har vist, at det kan lade sig gøre, hvis man vil prioritere.

Under førstebehandlingen af finansloven var noget af det mest positive, vi kunne sige, at regeringen ville overholde målsætningerne om dansk økonomi frem til år 2010, men efterfølgende er vi blevet noget skeptiske. Vi er kommet i tvivl om, hvorvidt regeringen nu også vittelig er i stand til at overholde målsætningerne, og dagen i dag er en god anledning til at få klare svar fra finansministeren.

Statsministeren har udtalt, at regeringen vil sænke indkomstskatten i 2004, og det er en målsætning, vi har haft gennem længere tid i Det Radikale Venstre. Vi har fremlagt vores eget forslag, og som nævnt vil vi med vores ændringsforslag til finansloven sænke skatten på mellemindkomst, men det vil regeringen ikke. Statsministeren har udtalt, at lettelserne skal finansieres med de penge, der bliver tilovers, når renteudgifterne på Danmarks gæld falder år for år.

Men hvis regeringen vil finansiere lavere skatter på arbejde ved at inddrage sparede renteudgifter, hvordan vil man så afdrage gælden i overensstemmelse med forudsætningerne frem til 2010? Det kan da ikke lade sig gøre. Vi frygter, at der enten kommer et hul i statskassen, eller at regeringen ikke vil afdrage gælden, selv om afdrag på gæld er noget af det mest fremadrettede, man kan gøre over for de kommende generationer.

Hvis regeringen er ved at fravige den linje, er der grund til at råbe op; og derfor vil jeg stille dette spørgsmål til finansministeren: Hvordan vil regeringen finansiere lavere skatter i 2004?